

12.11.2019/EN

Wersja polska 13.11.2019

Wzorzec FCI nr 97

SZPIC NIEMIECKI

1.SZPIC WILCZY/KEESHOND

2.SZPIC DUŻY - SZPIC ŚREDNI – SZPIC MAŁY

3. SZPIC MINIATUROWY/POMERANIAN

TŁUMACZENIE : MIROSŁAW REDLICKI

POCHODZENIE: Niemcy.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA:
04.09.2019.

UŻYTKOWOŚĆ: Pies stróżujący i do towarzystwa.

KLASYFIKACJA FCI : Grupa 5 - Szpice i psy pierwotne.

Sekcja 4 - Szpice europejskie.

Bez prób pracy.

1. NIEMIECKI SZPIC WILCZY/KEESHOND

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: szpice niemieckie są potomkami „psów torfowych” (Torfhunde) z epoki kamiennej, „Canis familiaris palustris Rüthimeyer” oraz późniejszych „szpiców osady palowej” (Pfahlbau); są one najstarszą rasą psów w Europie Środkowej. Wiele innych ras wywodzi się od nich. W krajach innych niż niemieckojęzyczne, szpic wilczy znany jest jako keeshond.

WRAŻENIE OGÓLNE : szpice urzekają swą piękną szatą, nastroszoną z powodu obfitego podszerstka. Szczególnie imponujący jest bujny, przypominający grzywę, kołnierz wokół szyi (kryza) oraz obficie owłosiony ogon, noszony dumnie nad grzbietem. Lisia głowa z czujnymi oczami oraz małe, spiczaste, blisko osadzone uszy, nadają szpicowi jedyny w swoim rodzaju, charakterystyczny, zadziorny wygląd.

WAŻNE PROPORCJE: stosunek wysokości w kłębie do długości tułowia wynosi 1:1. Długość kufy do długości czaszki mniej więcej 2:3.

USPOSOBIENIE/TEMPERAMENT : szpic **wilczy/keeshond** jest zawsze czujny, o żywym usposobieniu i **niezwykle** oddany swemu właścicielowi. Jest bardzo pojętny i łatwy do wyszkolenia. **Jego naturalny** brak zaufania w stosunku do obcych oraz brak instynktu myśliwskiego czynią go nie tylko idealnym psem stróżującym, zarówno na użytek domowy, jak i gospodarski, **ale też wspaniałym psem do towarzystwa i rodzinnym.** Nie jest ani lękliwy, ani agresywny. Odporność na warunki pogodowe, krzepkość oraz długowieczność to jego szczególnie wyróżniające cechy.

GŁOWA :

MÓZGOCZASZKA : **średniej wielkości** głowa szpica, widziana z góry, jest najszersza z tyłu i **zweża się w klin** w kierunku czubka nosa.

Stop: od umiarkowanie do wyraźnie zaznaczonego; nigdy bardzo mocny.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: nos okrągły, mały i czysto czarny.

Kufa: kufa nie jest wydłużona i pozostaje w harmonijnej proporcji do czaszki (mniej więcej 2:3)

Wargi: nieprzesadne, ściśle przylegające do szczęki i żuchwy; nie tworzą fałd w kącikach. Całkowicie czarne.

Uzębienie: szczeka i żuchwa normalnie rozwinięte, w pełnym zgryzie nożycowym, tj. górny łuk siekaczy ściśle zachodzi na dolny, a zęby ustawione są pionowo względem szczęki i żuchwy. 42 zęby, zgodnie z wzorem zębowym psa. **Mocne kły dokładnie zachodzą na siebie. Zgryz cęgowy dopuszczalny.**

Policzki: policzki łagodnie zaokrąglone, ale nie wydatne.

Oczy: oczy średniej wielkości, kształtu migdała, lekko skośne, ciemne. Powieki czarne.

Uszy: małe, osadzone wysoko i stosunkowo blisko siebie;

trójkątne i spiczaste; noszone zawsze pionowo, sztywne na końcach.

SZYJA: średniej długości, szeroka u nasady między łopatkami; nieco łukowata, **bez podgardla**; okryta grubym, gęstym włosiem, tworzącym bogatą kryzę.

TUŁÓW:

Linia górna: łączy się wdzięcznym łukiem z krótkim, prostym grzbietem. Obficie owłosiony, rozmachany ogon częściowo położony na grzbiecie skraca i zaokrągla sylwetkę.

Kłęb: wysoki kłęb przechodzi niepostrzeżenie w grzbiet

Grzbiet: **możliwie jak najkrótszy, prosty i mocny.**

Lędźwie: **krótkie**, szerokie, mocne.

Zad: szeroki i krótki, nie opadający.

Klatka piersiowa: **głęboka**, dobrze wysklepiona; dobrze rozwinięte przedpiersie.

Linia dolna i brzuch: klatka piersiowa tak długa, jak to tylko możliwe; brzuch nieznacznie podciągnięty.

OGON: osadzony wysoko; średniej długości. Skierowany w górę i zakręcony do przodu nad grzbietem; prosty od nasady. Spoczywa stabilnie nad grzbietem; pokryty bardzo gęstym włosiem. Podwójny skręt na końcu ogona jest dopuszczalny.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE :

Wygląd ogólny: proste; dosyć szeroko rozstawione, **o mocnym kośćcu.**

Łopaska: **dobrze umięśniona i mocno związana z klatką piersiową. Długa i dobrze kątowana.**

Ramię: **mniej więcej tej samej długości, co łopaska, tworzy z nią kąt 90 stopni.**

Łokieć: mocny, ściśle przylegający do klatki piersiowej; ani odstający, ani ustawiony podsiebnie.

Przedramię: średniej długości w stosunku do ciała; mocne i zupełnie proste. Na tylnej krawędzi frędzle.

Śródrezcze: mocne, średniej długości; nachylone pod kątem 20° w stosunku do pionu.

Łapa: jak najmniejsza; okrągła i zwarta, o dobrze wysklepionych i zwartych palcach, zwana kocią. Pazury i opuszki jak najciemniejsze.

KOŃCZYNY TYLNE :

Wygląd ogólny: bardzo umięśnione i obficie owłosione aż do stawów skokowych, proste i równoległe.

Udo i podudzie: udo i podudzie mniej więcej równej długości.

Kolano: mocne, umiarkowanie kątowne; w ruchu nie odchylane na zewnątrz, ani do środka.

Śródstopie/staw skokowy: śródstopie średniej długości, bardzo mocne i pionowe względem podłoża.

Stopa: jak najmniejsza; okrągła i zwarta, o dobrze wysklepionych i zwartych palcach, zwana kocią. Opuszki grube i twarde. Pazury i opuszki jak najciemniejsze.

RUCH : **szpic niemiecki wilczy/keeshond** porusza się prosto do przodu, z dobrym napędem, **płynnie** i sprężysto

SKÓRA: na całym ciele przylegająca, niepofałdowana.

SZATA:

WŁOS: **szpic niemiecki wilczy/ keeshond** ma szatę dwuwarstwową, składającą się z prostych i wyraźnie **nastroszonych** włosów okrywy i krótkiego, gęstego podszerstka, o strukturze bawełny. Głowa, uszy, przód przednich i tylnych kończyn oraz **łapy** – okryte krótkim, gęstym (aksamitnym) włosiem. Reszta tułowia okryta długą, bogatą szatą.

Włos nie może być falisty, kędzierzawy, ani kosmaty; na grzbiecie nie może być przedziałka. Szyja i łopatki porośnięte gęstą grzywą. Na tylnych stronach przednich kończyn obfite frędzle, z tyłu obfite portki sięgające stawu skokowego. Ogon obficie owłosiony. **Szata nie może wyglądać na wymodelowaną.**

MAŚĆ:

Szpic niemiecki wilczy/keeshond: Szara cieniowana

Szary cieniowany szpic wilczy/keeshond: kolor szary cieniowany to **srebrnoszary** z czarnymi koniuszkami włosów. Kufa i uszy ciemnego koloru. Wokół oczu wyraźne „okulary” w postaci delikatnie zarysowanej czarnej linii, biegnącej od zewnętrznego kącika oka do dolnego kącika ucha; towarzyszą im wyraźne znaczenia i cieniowania, **tworzące wyrazistą, krótką brew**. Kryza i „uprząż” na łopatkach – jaśniejsze. Przednie i tylne kończyny **srebrzysto szare bez śladu czarnych znaczeń** poniżej łokci i kolan, z wyjątkiem delikatnego rysunku na palcach. Czarny koniec ogona. Spodnia część ogona i portki – w jasnym, **srebrnoszarym** odcieniu.

WIELKOŚĆ I WAGA:

Wysokość w kłębie: szpic wilczy/keeshond: 49 cm +/- 6 cm.

Waga powinna być odpowiednia do wielkości.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od ich nasilenia oraz wpływu na zdrowie i komfort życia psa.

WADY DUŻE:

- Wady budowy.
- **Głowa zbyt płaska.**
- **Głowa wyraźnie jabłkowata.**
- Nos, powieki i wargi barwy mięsa.
- **Wady uzębienia, braki zębowe.**
- **Oczy zbyt duże i zbyt jasne.**
- **Oczy wylupiate.**
- Brak charakterystycznego rysunku na głowie.
- Wady ruchu.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość.
- Nienormalna budowa lub zachowanie.
- Otwór w ciemieniu.
- **Przodozgryz, tyłozgryz, zgryz przemienny.**
- Entropion lub ektropion.
- **Uszy nie całkiem stojące.**
- **Wyraźne białe znaczenia lub łaty.**

Uwaga:

Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.

Do hodowli mogą być użyte jedynie sprawne fizycznie i zdrowe psy, o budowie typowej dla rasy.

2. SZPIC NIEMIECKI DUŻY, ŚREDNI i MAŁY

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: szpice niemieckie są potomkami „psów torfowych” (Torfhunde) z epoki kamiennej, „canis familiaris palustris Rüthimayer” oraz późniejszych „szpiców osady palowej” (Pfahlbau); są one najstarszą rasą psów w Europie Środkowej. Wiele innych ras wywodzi się od nich.

WRAŻENIE OGÓLNE : szpice urzekają swą piękną szatą, nastroszoną z powodu obfitego podszerstka. Szczególnie imponujący jest bujny, przypominający grzywę, kołnierz wokół szyi (kryza) oraz obficie owłosiony ogon, noszony dumnie nad grzbietem. Lisia głowa

z czujnymi oczami oraz małe, spiczaste, blisko osadzone uszy, nadają szpicowi jedyny w swoim rodzaju, charakterystyczny zadziorny wygląd.

WAŻNE PROPORCJE: stosunek wysokości w kłębie do długości tułowia wynosi 1:1. Długość kufy do długości czaszki wynosi u szpica dużego, średniego i małego wynosi mniej więcej 2:3.

USPOSOBIENIE/TEMPERAMENT : szpic **niemiecki** jest zawsze czujny, o żywym usposobieniu i **niezwykle** oddany swemu właścicielowi. Jest bardzo pojęty i łatwy do wyszkolenia. **Jego naturalny** brak zaufania w stosunku do obcych oraz brak instynktu myśliwskiego czynią go nie tylko idealnym psem stróżującym, zarówno na użytek domowy, jak i gospodarski, **ale też wspaniałym psem do towarzystwa i rodzinnym**. Nie jest ani lękliwy, ani agresywny. Odporność na warunki pogodowe, krzepkość oraz długowieczność to jego szczególnie wyróżniające cechy.

GŁOWA :

MÓZGOCZASZKA : **średniej wielkości** głowa szpica, widziana z góry, jest najszersza z tyłu i **zweża się w klin** w kierunku czubka nosa.

Stop: od umiarkowanie do wyraźnie zaznaczonego; nigdy bardzo mocny.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: nos okrągły, mały i czysto czarny. U szpiców maści czekoladowej nos jest ciemnobrązowy.

Kufa: kufa nie jest wydłużona i pozostaje w harmonijnej proporcji do czaszki (mniej więcej 2:3)

Wargi: nieprzesadne, ściśle przylegające do szczęki i zuchwy; nie tworzą fałd w kącikach . Całkowicie czarne, u szpiców czekoladowych brązowe

Uzębienie: szczeka i zuchwa normalnie rozwinięte, w pełnym zgryzie nożycowym, tj. górny łuk siekaczy ściśle zachodzi na dolny, a zęby ustawione są pionowo względem szczęki i zuchwy. 42 zęby, zgodnie z wzorem zębowym psa. **Mocne kły dokładnie zachodzą na siebie. Brak kilku przedtrzonowców tolerowany jest u szpiców średnich i małych. Zgryz cęgowy dopuszczalny.**

Policzki: policzki łagodnie zaokrąglone, ale nie wydatne.

Oczy: oczy średniej wielkości, kształtu migdała, lekko skośne.

ciemne. Powieki czarne, **szpice maści czekoladowej mają powieki brązowe.**

Uszy: małe, osadzone wysoko i stosunkowo blisko siebie;

trójkątne i spiczaste; noszone zawsze pionowo, sztywne na końcach.

SZYJA: średniej długości, szeroka u nasady między łopatkami; nieco łukowata, **bez podgardla;** okryta grubym, gęstym włosem, tworzącym bogatą kryzę.

TUŁÓW:

Linia górna: łączy się wdzięcznym łukiem z krótkim, prostym grzbietem. Obficie owłosiony, rozmachany ogon częściowo położony na grzbiecie skraca i zaokrągla sylwetkę.

Kłęb: wysoki kłęb przechodzi niepostrzeżenie w grzbiet.

Grzbiet: **możliwie jak najkrótszy, prosty i mocny.**

Lędźwie: **krótkie**, szerokie, mocne.

Zad: szeroki i krótki, nie opadający.

Klatka piersiowa: **głęboka**, dobrze wysklepiona; dobrze rozwinięte przedpiersie.

Linia dolna i brzuch: Klatka piersiowa tak długa, jak to tylko możliwe; brzuch nieznacznie podciągnięty.

OGON: ogon osadzony wysoko; średniej długości. Skierowany w górę i zakręcony do przodu nad grzbietem; prosty od nasady. Spoczywa stabilnie nad grzbietem; pokryty bardzo gęstym włosiem. Podwójny skręt na końcu ogona jest dopuszczalny.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE :

Wygląd ogólny: proste; dosyć szeroko rozstawione, **o mocnym kośćcu**.

Łopatka: **dobrze umięśniona i mocno związana z klatką piersiową. Długa i dobrze kątowana.**

Ramię: **mniej więcej tej samej długości co łopatka, tworzy z nią kąt 90 stopni.**

Łokieć: mocny, ściśle przylegający do klatki piersiowej; ani odstający, ani ustawiony podsiebnie.

Przedramię: średniej długości w stosunku do ciała; silne i zupełnie proste. Na tylnej krawędzi frędzle.

Śródrezcze: mocne, średniej długości; nachylone pod kątem 20° (w stosunku do pionu).

Łapa: jak najmniejsza; okrągła i zwarta, o dobrze wysklepionych i zwartych palcach, zwana kocią. Pazury i opuszki jak najciemniejsze.

KOŃCZYNY TYLNE :

Wygląd ogólny: bardzo umięśnione i obficie owłosione aż do stawów skokowych, proste równoległe.

Udo i podudzie: udo i podudzie mniej więcej równej długości.

Kolano: mocne, umiarkowanie kątowne; w ruchu nie odchylane na zewnątrz, ani do środka.

Śródstopie/staw skokowy: śródstopie średniej długości, bardzo mocne i pionowe względem podłoża.

Stopa: jak najmniejsza; okrągła i zwarta, o dobrze wysklepionych i zwartych palcach, zwana kocią. Opuszki grube i twarde. Pazury i opuszki jak najciemniejsze.

RUCH : **szpice niemieckie** poruszają się prosto do przodu, z dobrym napędem, **plynnie** i sprężysto.

SKÓRA: na całym ciele przylegająca, niepofałdowana.

SZATA:

WŁOS: **niemiecki szpic duży, średni i mały** mają szatę dwuwarstwową, składającą się z prostych i wyraźnie **nastroszonych** włosów okrywy i krótkiego, gęstego podszerstka, o strukturze bawełny. Głowa, uszy, przód przednich i tylnych kończyn oraz **łapy** – okryte krótkim, gęstym (aksamitnym) włosiem. Reszta tułowia okryta długą, bogatą szatą.

Włos nie może być falisty, kędzierzawy, ani kosmaty; na grzbiecie nie może być przedziałka. Szyja i łopatki porośnięte gęstą grzywą. Na tylnych stronach przednich kończyn obfite frędzle, z tyłu obfite portki sięgające stawu skokowego. Ogon

obficie owłosiony. **Szata nie może wyglądać na wymodelowaną.**

MAŚĆ:

Niemiecki szpic duży: biała, czarna, czekoladowa. **U szpiców czarnych i czekoladowych dopuszczalna jest biała plama na piersi, białe łapy i biały koniec ogona.**

Niemiecki szpic średni: biała, czarna, czekoladowa, pomarańczowa, szara cieniowana i inne.

Niemiecki szpic mały: biała, czarna, czekoladowa, pomarańczowa, szara cieniowana i inne.

Szpic biały: sierść ma być czysto biała, lekki odcień żółtawy, który często występuje, szczególnie na uszach jest tolerowany.

Szpic czarny: czarne szpice muszą mieć taki sam podszerstek i czarną skórę. Kolor okrywy musi być czysto czarny bez jakichkolwiek białych lub innych znaczeń.

Szpic czekoladowy: jednolicie brązowy w ciemnym odcieniu.

Szpic pomarańczowy: jednolite umaszczenie, ani zbyt ciemne ani zbyt jasne. **Przy tej maści rozjaśnienie na klatce piersiowej, ogonie i portkach jest dopuszczalne.**

Szpic szary, szary cieniowany: kolor szary cieniowany to **srebrnoszary** z czarnymi koniuszkami włosów. Kufa i uszy ciemnego koloru. Wokół oczu wyraźne „okulary” w postaci delikatnie zarysowanej czarnej linii, biegnącej od zewnętrznego kąca oka do dolnego kąca ucha; towarzyszą im wyraźne znaczenia i cieniowania, **tworzące wyrazistą, krótką brew**. Kryza i „uprząż” na łopatkach – jaśniejsze. Przednie i tylne kończyny **srebrzysto szare bez śladu czarnych znaczeń** poniżej łokci i kolan, z wyjątkiem delikatnego rysunku na palcach. Czarny koniec ogona. Spodnia część ogona i portki – w jasnym, **srebrnoszarym** odcieniu.

Szpice innej maści: Określenie „innej maści” oznacza następujące kolory – kremowy, kremowy z nalotem, pomarańczowy z nalotem, czarny podpalany i laciaty. U psów laciatych tło musi być zawsze białe, a łaty jednej barwy: czarne, czekoladowe, szare cieniowane, pomarańczowe, pomarańczowe z nalotem, kremowe lub kremowe z nalotem. Pożądane, by łaty były rozmieszczone na całym ciele.

WIELKOŚĆ I WAGA:

Wysokość w kłębie:

Szpic niemiecki duży: 45 cm +- 5cm

Szpic niemiecki średni: 35 cm +- 5 cm

Szpic niemiecki mały : 27 cm +- 3 cm

Każda odmiana szpica niemieckiego powinna mieć wagę odpowiednią do swej wielkości.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od ich nasilenia oraz wpływu na zdrowie i komfort życia psa.

WADY DUŻE:

- Wady budowy.
- **Głowa zbyt płaska.**
- **Głowa wyraźnie jabłkowata.**
- Nos, powieki i wargi barwy mięsa.
- **Wady uzębienia, braki zębowe.**
- **Oczy zbyt duże i zbyt jasne.**
- **Oczy wylupiaste.**
- U średnich i miniaturowych szpiców szarych cieniowanych brak charakterystycznego rysunku na głowie.
- Wady ruchu.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość.
- Nienormalna budowa lub zachowanie.
- Otwór w ciemieniu.
- **Przodozgryz, tyłozgryz, zgryz przemienny.**
- Entropion lub ektropion.
- **Uszy nie całkiem stojące.**
- **Wyraźne białe znaczenia lub łaty u wszystkich szpiców innych niż białe, z wyjątkiem szpiców dużych, gdzie takie znaczenia są dopuszczalne.**
- **Wszelkie umaszczenia nie wymienione we wzorcu.**

Uwaga:

Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.

Do hodowli mogą być użyte jedynie sprawne fizycznie i zdrowe psy, o budowie typowej dla rasy.

3. SZPIC NIEMIECKI MINIATUROWY/POMERANIAN

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: szpice niemieckie są potomkami „psów torfowych” (Torfhunde) z epoki kamiennej, „Canis familiaris palustris Rüthimeyer” oraz późniejszych „szpiców osady palowej” (Pfahlbau); są one najstarszą rasą psów w Europie Środkowej. Wiele innych ras wywodzi się od nich. W krajach innych niż niemieckojęzyczne, szpic miniaturowy (w języku niemieckim karłowaty) znany jest jako pomeranian.

WRAŻENIE OGÓLNE : szpice urzekają swą piękną szatą, nastroszoną z powodu obfitego podszerstka. Szczególnie imponujący jest bujny, przypominający grzywę, kołnierz wokół szyi (kryza) oraz obficie owłosiony ogon, noszony dumnie nad grzbietem. Lisia głowa z czujnymi oczami oraz małe, spiczaste, blisko osadzone uszy, nadają szpicowi jedyny w swoim rodzaju, charakterystyczny zadziorny wygląd.

WAŻNE PROPORCJE: stosunek wysokości w kłębie do długości tułowia wynosi 1:1. **Długość kufy do długości czaszki mniej więcej 2:4.**

USPOSOBIENIE/TEMPERAMENT : **niemiecki szpic miniaturowy/pomeranian** jest zawsze czujny, o żywym usposobieniu i **niezwykle** oddany swemu właścicielowi. Jest bardzo pojęty i łatwy do wyszkolenia. **Jego naturalny** brak zaufania w stosunku do obcych oraz brak instynktu myśliwskiego czynią go nie tylko idealnym psem stróżującym, zarówno na użytek domowy, jak i gospodarski, **ale też wspaniałym psem do towarzystwa i rodzinnym**. Nie jest ani lękliwy, ani agresywny. Odporność na warunki pogodowe, krzepkość oraz długowieczność to jego szczególnie wyróżniające cechy.

GŁOWA :

MÓZGOCZASZKA : **średniej wielkości** głowa szpica, widziana z góry, jest najszersza z tyłu i **zweża się w klin** w kierunku czubka nosa.

Stop: od umiarkowanie do wyraźnie zaznaczonego; nigdy bardzo mocny.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: nos okrągły, mały i czysto czarny. U szpiców maści czekoladowej nos jest ciemnobrązowy.

Kufa: kufa nie jest wydłużona i pozostaje w harmonijnej proporcji do czaszki. (mniej więcej 2:4)

Wargi: nieprzesadne, ściśle przylegające do szczęki i żuchwy; nie tworzą fałd w kąciach. Całkowicie czarne, **u psów czekoladowych brązowe**.

Uzębienie: szczeka i żuchwa normalnie rozwinięte, w pełnym zgryzie nożycowym, tj. górny łuk siekaczy ściśle zachodzi na dolny, a zęby ustawione są pionowo względem szczęki i żuchwy. 42 zęby, zgodnie z wzorem zębowym psa. **Mocne kły dokładnie zachodzą na siebie. Brak kilku przedtrzonowców jest tolerowany. Zgryz cęgowy dopuszczalny.**

Policzki: policzki łagodnie zaokrąglone, ale nie wydatne.

Oczy: oczy średniej wielkości, kształtu migdała, lekko skośne, ciemne. Powieki czarne, **szpice maści czekoladowej mają powieki brązowe**

Uszy: małe, osadzone wysoko i stosunkowo blisko siebie; **trójkątne i spiczaste**; noszone zawsze pionowo, sztywne na końcach.

SZYJA: średniej długości, szeroka u nasady między łopatkami; nieco łukowata, **bez podgardla**; okryta grubym, gęstym włosiem, tworzącym bogatą kryzę.

TUŁÓW:

Linia górna: łączy się wdzięcznym łukiem z krótkim, prostym grzbietem. Obficie owłosiony, rozmachany ogon częściowo położony na grzbiecie skraca i zaokrągla sylwetkę.

Kłęb: wysoki kłęb przechodzi niepostrzeżenie w grzbiet.

Grzbiet: **możliwie jak najkrótszy, prosty i mocny**.

Lędźwie: **krótkie**, szerokie, mocne.

Zad: szeroki i krótki, nie opadający.

Klatka piersiowa: **głęboka**, dobrze wysklepiona; dobrze rozwinięte przedpiersie.

Linia dolna i brzuch: klatka piersiowa tak długa, jak to tylko możliwe; brzuch nieznacznie podciągnięty.

OGON: ogon osadzony wysoko; średniej długości. Skierowany w górę i zakręcony do przodu nad grzbietem; prosty od nasady. Spoczywa stabilnie nad grzbietem; pokryty bardzo gęstym włosiem. Podwójny skręt na końcu ogona jest dopuszczalny.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE :

Wygląd ogólny: proste; dosyć szeroko rozstawione, **o mocnym kośćcu**.

Łopatka: **dobrze umięśniona i mocno związana z klatką piersiową. Długa i dobrze kątowana.**

Ramię: **mniej więcej tej samej długości co łopatka, tworzy z nią kąt 90 stopni.**

Łokieć: mocny, ściśle przylegający do klatki piersiowej; ani odstający, ani ustawiony podsiebnie.

Przedramię: średniej długości w stosunku do ciała; silne i zupełnie proste. Na tylnej krawędzi frędzle.

Śródrezcze: mocne, średniej długości; nachylone pod kątem 20° (w stosunku do pionu).

Łapa: jak najmniejsza; okrągła i zwarta, o dobrze wysklepionych i zwartych palcach, zwana kocią. Pazury i opuszki jak najciemniejsze.

KOŃCZYNY TYLNE :

Wygląd ogólny: bardzo umięśnione i obficie owłosione aż do stawów skokowych, proste równoległe.

Udo i podudzie: udo i podudzie mniej więcej równej długości.

Kolano: mocne, umiarkowanie kątowne; w ruchu nie odchylane na zewnątrz, ani do środka.

Śródstopie/staw skokowy: śródstopie średniej długości, bardzo mocne i pionowe względem podłoża.

Stopa: jak najmniejsza; okrągła i zwarta, o dobrze wysklepionych i zwartych palcach, zwana kocią. Opuszki grube i twarde. Pazury i opuszki jak najciemniejsze.

RUCH : **szpice niemieckie** poruszają się prosto do przodu, z dobrym napędem, **plynnie** i sprężysto

SKÓRA: na całym ciele przylegająca, niepofałdowana.

SZATA:

WŁOS: **Niemiecki szpic miniaturowy/pomeranian** ma szatę dwuwarstwową, składającą się z prostych i wyraźnie **nastroszonych** włosów okrywy i krótkiego, gęstego podszerstka, o strukturze bawełny. Głowa, uszy, przód przednich i tylnych kończyn oraz **łapy** – pokryte krótkim, gęstym (aksamitnym) włosem. Reszta tułowia okryta długą, bogatą szatą.

Włos nie może być falisty, kędzierzawy, ani kosmaty; na grzbiecie nie może być przedziałka. Szyja i łopatki porośnięte gęstą grzywą. Na tylnych stronach przednich kończyn obfite pióra, z tyłu obfite portki sięgające stawu skokowego. Ogon obficie owłosiony. **Szata nie może wyglądać na wymodelowaną.**

MAŚĆ:

Niemiecki szpic miniaturowy/pomeranian: biała, czarna, czekoladowa, pomarańczowa, szara cieniowana i inne.

Szpic biały: sierść ma być czysto biała, lekki odcień żółtawy, który często występuje, szczególnie na uszach jest tolerowany.

Szpic czarny: czarne szpice muszą mieć taki sam podszerstek i czarną skórę. Kolor okrywy musi być czysto czarny bez jakichkolwiek białych lub innych znaczeń.

Szpic czekoladowy: jednolicie brązowy w ciemnym odcieniu.

Szpic pomarańczowy: jednolite umaszczenie, ani zbyt ciemne ani zbyt jasne. **Przy tej maści rozjaśnienie na klatce piersiowej, ogonie i portkach jest dopuszczalne.**

Szpic szary, szary cieniowany: kolor szary cieniowany to **srebrnoszary** z czarnymi koniuszkami włosów. Kufa i uszy ciemnego koloru. Wokół oczu wyraźne „okulary” w postaci delikatnie zarysowanej czarnej linii, biegnącej od zewnętrznego kącika oka do dolnego kącika ucha; towarzyszą im wyraźne znaczenia i cieniowania, **tworzące wyrazistą, krótką brew**. Kryza i „uprząż” na łopatkach – jaśniejsze. Przednie i tylne kończyny **srebrzysto szare bez śladu czarnych znaczeń** poniżej łokci i kolan, z wyjątkiem delikatnego rysunku na palcach. Czarny koniec ogona. Spodnia część ogona i portki – w jasnym, **srebrnoszarym** odcieniu.

Szpice innej maści: Określenie „innej maści” oznacza następujące kolory – kremowy, kremowy z nalotem, pomarańczowy z nalotem, czarny podpalany i laciaty. U psów laciatych tło musi być zawsze białe, a łaty jednej barwy: czarne, czekoladowe, szare cieniowane, pomarańczowe, pomarańczowe z nalotem, kremowe lub kremowe z nalotem. Pożądane, by łaty były rozmieszczone na całym ciele.

WIELKOŚĆ I WAGA:

Wysokość w kłębie:

Szpic niemiecki miniaturowy/pomeranian : 21 cm +- 3 cm

Waga powinna być stosowna do wielkości.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od ich nasilenia oraz wpływu na zdrowie i komfort życia psa.

WADY DUŻE:

- Wady budowy.
- **Głowa zbyt płaska.**
- **Głowa wyraźnie jabłkowata.**
- Nos, powieki i wargi barwy mięsa.
- **Wady uzębienia, braki zębowe.**
- **Oczy zbyt duże i zbyt jasne.**
- **Oczy wylupiaste.**
- U szarych cieniowanych pomeranianów brak charakterystycznego rysunku na głowie.
- Wady ruchu.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość.
- Nienormalna budowa lub zachowanie.

- Otwór w ciemieniu.
- **Przodozgryz, tyłozgryz, zgryz przemienny.**
- Entropion lub ektropion.
- **Uszy nie całkiem stojące.**
- **Wyraźne białe znaczenia lub łaty u psów innych niż białe, z wyjątkiem.**
- **Wszelkie umaszczenia nie wymienione we wzorcu.**

Uwaga:

Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.

Do hodowli mogą być użyte jedynie sprawne fizycznie i zdrowe psy, o budowie typowej dla rasy.